

PONNY EXPRES

Časopis Spoj. Osad Hvězd

Lonely Trails & Niobara

číslo 3.4 cena 6\$

~~Ročník~~ Ročník 1-1974 ~~Ročník~~

Z obsahu:

TIS informuje

Sen / Higi/

Až umřu /Rejpal /

Prodám boudu / Bob Zmatkář/

Upozornění / Bob Zmatkář/

Rádka / Higi/

Humor

Po stopách divokého západu - 3.část
/ Joe Hamman/

T I S informuje

Česta naši budoucí základní skupiny se blíží ke Ronci. Co nevidět se rozjede naše činnost.

Do členské rady byli ustanoveni:

Piziz - předseda
Brend - místopředseda
Bob Z. - jednatel
Kejpal - hospodář /pokladna/
Higi - revizor
Ála = členové
Jim výboru

Zbývající členové skupiny:

Pertyzán, Long Dewi /Zmrzlina/, Červík, Mauglí,
Arne, JezBez, Kuře, Bibina, Budík, Henry, Wiky,
Meavěd a jeho drahá polovička.

Kdo nezaplatil dosud členksé příspěvky
do Tisu, nechť tak učiní neprodleně do 1.2.74.

Starý členové dospělí.....	25.-
uční, stud.....	10.-
Noví členové dospělí	50.-
uční, stud.....	30.-

Dobrovolné příspěvky jsou libovolné.

Máte-li již zapláceno a neodevzdali jste
ústřihzek složenky, učinte tak co nejdříve
a odevzdejte jednatele skupiny.

S E N

=====

Zase pátek, ani nevím, jak ten tejden utek.
Karbantky, chleba, sůl - ensá je to vsecko.
Honem, ať mi to neujde.

Už z dálky vidím naš nádraží s poustou ob-
láčků dýmu. Jeden, dva tri - moc. Přidávám do
kroku, vcházím na nádraží a zůstávám jako u
vytržení. Nablejkaná mešinka s rozšířeným
komínem, kola spojený táhly, tendr nacpaný uhlím,
zhytám to všechno jedním dechem, pak mi voči
přeskakují na pár dřevenejch hytláků voní-
cích historií a dálkou.

Okna nacpaná, rozjásané tváře trampů, traperů,
vandráků, hoboos a jak si ještě jinak říkaj.

Učouzená tvář topise na mne vesele volá
"Tak naskoě, a vodpíchnem to". Skáču na zadní
plošinu posledního vagónku. Za skřípotu a kla-
potu kol vo pražce se ten kolosální vláček
rozjíždí.

Usmívám se a jsem šťastnej.

/Hig1/

PRODÁM BOUDU

Změna v celně inzerátů.

Po dohodě s pokladníkem Rejpalem se stanovuje
jedno ná cena. 1-10 řádek 2.-
10 a více řádek 5.-

Prodám

obyčejnou vestu
za 5.Kčs.

zn.pouze pro
štíhlé.

0001 Bob.Z.

Až jednou umřu, na mém hrobě bude stát:
"Byl to lump, měl nihrob velikášství v sobě,
ten odchovanec žump.

Žil absolutně nenormálně, pil, znásilňoval, krad,
každému dělal všechno schválně a dopustil se
zrad. Probendil vlastní ženě věno a nešťítíl
se lhát.

Budiž mu ale odpuštěno, neboť to dělal rád."

/Rejpal/

.....
U P O Z O R N Ě N Í R E D A K C E

Odevzdá-li někdo svůj literární příspěvek tak
načmáraný, jako pan Rejpal /Smradlavá fajfka/
nebude otištěn, pač nejsem čuchací pes, abych to
prasečí písmo luštil. Ale na jižany je to asi
složitě, aby napsali něco krasopisnějc. /EZ/

.....
Ř Á D K A

Jeden dlouhej jako tyčka,	/furt se vytahuje/
druhej dělá do zelička,	/zajíčka/
třetí masa kostí, svalů,	/třetí támhle letí/
čtvrtej je zas na zmežlinu	/banánovu/
pátej vodí loutky,	/hodnej fotr/
šestej tahá troubky,	/nejradší šestky/
sedmá jenom 3+1	/anebo 5 - 1 /
osmá samá nemoc, ledva,	/zvyká si/
devátej je samej tank,	/roupama neví coby/
desátej zas barva laik,	/nebo lak/
jedenáctá nemá koně,	
zůstal asi na Šumavě.	/Horní Vltavice/
Když se na to podíváte,	
zjistíte, že je dobře znáte.	
Tohleto jsem zkazil rád,	
bude sranda - nějak tak.	/Rigi/

3.část

Mississippi ty řeko stará...

Santa Fé je bývalé hlavní město Jihozápadu a založili je r.1609 Španělé; ve městě jsou trosky domu, který je snad vůbec nejstarší zděnou stavbou ve Spojených státech. Ještě dál na západ se dostáváme do hornaté oblasti plné zvětřalých skal, jež sloužily za obydlí jeskynním Indiánům. Tyto podivné skalní komůrky, do nichž se vystupovalo po žebříku, který byl v příp. nebezpečí vytažen, byly každá sama o sobě útočištěm proti nájezdům.

Z města Williams, na dbešpí žel. trati do Santa Fé, je odbočka k Velkému kanonu, přírodnímu zázraku, jehož tisícileté vrstvenné bašty nad zelenou vodou řeky připomínají staré babylonské chrámy. Na dalších cestách odtud na Západ jsou roztroušeny staré misie, jejichž zvony jen stěží probouzejí z dřímoty městečka se zvuknými jmény jako San Filipe, Las Vegas, San Juan, až k samému Tichému oceánu, při němž leží Los Angeles a San Francisco, založené r.1769 mnichy františkány. Františkáni, kteří sem přišli obracet Indiány na víru a udržovat kolonisty v bázní boží, postavili si na návrší na shlukem vel-rybářských chýší misií zvanou Las Dolores de Nuestro Padre San Francisco de Assis. Po ní bylo později nazváno budoucí město, původně známé pod jménem Yerba Buena.

Už tehdy tu proudil živý obchod po souši i po moři pod správou guvernéra Kalifornie generála Castra.

R.1673 za podpory guvernéra hraběte de Frontenac, vypluli z jihozápadní části Velkých jezer Jblíet a páter Marguette hledal řeku Mississippi, o níž slyšeli od Indiánů tajemné zvěsti. Malá flotila opustila dne 17.května misií Svátého Ignáce na Michiganském jezeře. Po několika nedělích dospěla na konec Green Bay neboly Zátoky Smradochů. Po krátkém odpočinku v misií Svátého Xavera pustili se plavci po vrtošivém proudu řeky Fox River. Řeka p otéká řadou ne-

splavných močálů a cestovatelé museli často s námahou přenášet lodě na velké vzdálenosti. Teprve na míli od posledního jezera mohli opět pokračovat v plavbě po řece Wisconsin, přítoku Velké řeky Mississippi, která jim připadala rozlehlá jako moře. Na Mississippi je však zastavili Indiáni Komančové, takže se museli obrátit přibližně na místě, kde sotčí dnes město Nephis, a vrátit se na Michiganské jezero po řece Illinois, která za předčasné zimy již počínala zamrzat.

Prozkoumání Mississippi dokončil později Cavelier de la Salle, který po jejím toku doplnil až do Karibského moře. Byl to důležitý objev, nebo tehdy se ještě mělo za to, že se Mississippi vlévá do Západního oceánu, což by bylo ušetřilo oběplouvání Nového světa kolem Ohnové země.

V r.1528 Janovan Verazzano, který křižoval podél Střední Ameriky, málem našel řešení tohoto dopravního problému - totiž budoucí Panamský průplav, který byl odevzdán plavbě teprve po dlouhých průtazích 1.července 1914.

R.1804 za vlády presidenta Jeffersona, vydali se kapitán Lewis a poručík Clarke proti proudu řeky Missouri a podařilo se jim překročit Škalisté hory a dosáhnout Tichého oceánu. V doprovodu 45 zkušených dobrovolníků, mezi nimiž byl i francouzský Kanadan Charbonneau se svou indiánskou ženou která celou cestu nesla nemluvně na zádech, vyrazili 3.květa ze St.Louis, kam se vrátili teprve po 3 letech.

R.1820 se vydal major Stephen Long poněkud více na sever a provedl svůj průzkumný oddíl Nebraskou a Coloradem a na zpáteční cestě, o něco jižněji, Oklahomou a Arkansasem až k Mississippí.

Měl s sebou 2 malíře, Samuela Seymoura a Titana Pealeta, jejichž obrazy a kresby jsou dnes cennými dokumenty. Těmto neohroženým cestovatelům sloužili za průvodce zkušení mountaimen, jejichž jména upadla v zapomenutí.

/pokračování příště/

Kamarádi a kamarádky,

od příštího čísla vychází náš časopis pouze čtrnáctidenně. Zasílejte nám též zážitky z vandru, je jich stále nedostatek.

H U M O R

Chtěl bych

Chtěl bych
vyhloubit klukům
jamku pro kuličky

Probít se
jako blesk
do hniloby Země

nebo
vytrhnout tyčku plotu
zkrátka
udělat
nějakou díru do světa...

Já nevím, čím to je, ale když se probudím v
posteli v botách, tak mě vždycky bolí hlava...

OTEC: Co, že máš málo masa? Člověče, to já
když jsem byl kluk, tak jsme maso vůbec
neměli, jenom suché brambory a chleba..."
SYN: Tak vidíš, tatí, jak se máš u nás dobře..."

Pane průvodčí, proč jedeme tak pomalu?
Ale nemůžem to utáhnout. V zadním voze
máme partu těžkejch pásků.

Kamarádi, kamarádky,

to je pro dnešek již všechno
a ahoj za 14 dnů.

A H O J
